

EU-initiativ i korthet

Finansieringen av klimatarbetet i utvecklingsländerna

BAKGRUND

- EU-kommissionen har lagt fram en plan för hur man ska öka den internationella finansieringen och på så sätt **hjälpa utvecklingsländerna att stoppa klimatförändringen**. I förslaget **utgår man från att FN:s klimatkonferens** i Köpenhamn i december 2009 ska leda till **ambitiösa resultat**.
- De industrialiserade länderna måste ta ledningen och minska sina utsläpp av växthusgaser, men de rikare utvecklingsländerna måste också dra sitt stå till stacken.
- **Utvecklingsländerna kommer att behöva mer pengar** för sin klimatomställning.
- Planen innehåller
 - beräkningar av **hur mycket pengar som kommer att behövas**,
 - kartläggning av de **olika finansieringskällorna** och hur de ska organiseras,
 - ett förslag till ett **skäligt bidrag från EU**.
- Med utgångspunkt i planen vill EU skjuta fram sin position i finansieringsfrågan. EU hoppas på så sätt **förbättra utsikterna för ett ambitiöst avtal**, som även omfattar utvecklingsländernas insatser.

VARFÖR ÄR DENNA FRÅGA SÅ VIKTIG JUST NU?

- **Utan en uppgörelse om finansieringen blir det inget avtal i Köpenhamn** – förhandlingsläget är just nu låst i denna fråga.
- Som världsledande i klimatfrågan är **EU berett att bidra med en rimlig del av den totala finansieringen**.
- I EU-planen kartlägger man **potentiella finansieringskällor** och föreslår hur man ska fastställa vad som är ett **rimligt bidrag från alla olika länder**, inklusive EU självt.

HUR MYCKET PENGAR BEHÖVS OCH VAR SKA DE KOMMA FRÅN?

- Om vi antar att man når ett ambitiöst internationellt avtal i Köpenhamn, så kommer utvecklingsländerna år 2020 att behöva ca 100 miljarder euro per år för att stävja utsläpp och göra anpassningar till klimatförändringarna. Pengarna kan komma från tre huvudkällor:
 1. **Privat finansiering** från utvecklingsländerna själva. Hållbar tillväxt kan uppnås genom att man inför lågkostnadsstrategier för att begränsa utsläppsökningarna, i synnerhet genom bättre energieffektivitet.
 2. En utökning av den **internationella koldioxidmarknaden** kan generera upp till 38 miljarder euro per år till 2020, om Köpenhamnsavtalet ligger i linje med EU:s långtgående position.
 3. **Internationell finansiering från offentliga källor**, som EU-länderna, andra industrialiserade länder och rikare utvecklingsländer, kan tillgodose återstoden av finansieringsbehoven.
- Genom att införa en världsomfattande handel med utsläppsrätter för den **internationella luft- och sjöfarten** eller beskattning av deras utsläpp, kan man också generera internationella medel.

HUR MYCKET OFFENTLIGA PENGAR BEHÖVS OCH VAR SKA PENGARNA KOMMA FRÅN?

- Kommissionen uppskattar att det behövs 22–50 miljarder euro per år i internationella offentliga medel år 2020 för ett långtgående Köpenhamnsavtal.
- Pengarna ska komma från de **utvecklade länderna och de rikare utvecklingsländerna**, med utgångspunkt i en gemensam skala som speglar varje lands betalningsförmåga och andel av växthusgasutsläppen.
- Utifrån dessa två kriterier skulle EU:s andel av de totala internationella offentliga medlen för utvecklingsländerna hamna någonstans mellan 10 och 30 procent.
- Om en ambitiös internationell överenskommelse nås, ska det snabbt finnas internationella offentliga medel för **anpassning, utsläppsminskningar och kapacitetsbyggande** att tillgå. Utvecklingsländerna kan komma att behöva uppskattningsvis 5–7 miljarder euro per år mellan 2010 och 2012.

VAD HÄNDER NU?

- EU-länderna och Europaparlamentet ska diskutera planen. EU:s stats- och regeringschefer väntas besluta om EU:s position i finansieringsfrågan vid sitt toppmöte i den 29–30 oktober.